

Til justitsministeren (15/9 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren finde det acceptabelt, at en sportsgren er lovlig i Danmark, hvis det kan påvises videnskabeligt, at den udsætter udøverne for op mod 90 pct.s risiko for at få en hjerneskaide?«

Supplerende svar (15/10 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til Justitsministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål S 3223.

Spm. nr. S 116

Til socialministeren (8/10 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre borgernes retssikkerhed på det sociale område herunder ved hjælp af klarere regler?«

Begrundelse

Flere højesteretsafgørelser har underkendt Den Sociale Ankestyrelsens afgørelser om arbejdsskader. Professor Lars Nordskov Nielsen udtaler i Politiken den 7. oktober 1999, at der ikke er et ligeværdigt partsforhold mellem de sociale myndigheder og borgerne på dette område. Retsgrundlaget er så dunkelt, at borgerne har brug for professionel hjælp for at kunne give et kvalificeret modspil til ankestyrelsen. Kun ganske få borgere finder det nødvendige overskud til at indbringe ankestyrelsens afgørelse for domstolene. Professor Lars Nordskov Nielsen mener, at den manglende indblanding fra retssystemet betyder, at retsanvendelsen i de sociale myndigheder ikke bliver løbende justeret i modsætning til skatte- og erhvervsområdet. Spørgeren finder desuden, at et ligeværdigt partsforhold er særligt vigtigt i disse sager, fordi mennesker med arbejdsskader kan have endog meget lidt overskud til at kæmpe for deres sag.

Svar (19/10 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det siges i begrundelsen for spørgsmålet, at retsgrundlaget på det sociale område er så dunkelt, at borgerne har brug for professionel hjælp for at kunne give et kvalificeret modspil til Ankestyrelsen, og at retsanvendelsen i ankestyret på grund af få domstolsafgørelser på det sociale område ikke løbende bliver justeret.

Jeg kan om den endelige administrativ ankeinstans på det sociale område - Den Sociale Ankestyrelse - oplyse følgende:

Den særlige social klageinstans - Ankestyrelsen - var begrundet i ønsket om, at der blev opnået en særlig sagkundskab, og at der ud over en ren juridisk vurdering og rene retssikkerhedsbetragtninger også blev taget sociale hensyn. Bla. har dette givet sig udtryk i sammensætningen af møderne i Ankestyrelsen, som ud over ankechefen også tiltrædes af beskikkede medlemmer, udpeget efter indstilling fra de faglige organisationer, de kommunale organisationer og invalideorganisationerne.

Der blev endvidere også lagt vægt på under hensyn til klagerens svage stilling, at det var Ankestyrelsens opgave at fremskaffe det fulde grundlag for sagen og dens afgørelse.

Ankestyrelsen skulle være uafhængig i de enkelte sagers afgørelse i lighed med domstolsafgørelser. Der er derfor i loven (i dag retssikkerhedslovens § 51, stk. 2) krav om uddannelse og ansættelsesforhold for styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne, ligesom det direkte af retssikkerhedslovens § 68, stk. 1, fremgår, at Ankestyrelsen er uafhængig af instruktioner i den enkelte sags afgørelse.

Der blev endvidere lagt vægt på, at Ankestyrelsen ikke var en forvaltningsdomstol, dvs. at Ankestyrelsens afgørelser i fuldt omfang kan efterprøves i det almindelige domstolssystem.

Jeg finder, at de samme hensyn for Ankestyrelsens oprettelse også gør sig gældende i dag.

Med bistandslovreformen blev ankesystemet forenklet, og samtidig blev begrænsninger i klageadgangen afskaffet. Der kan således i dag klages over næsten alle afgørelser. Reglerne om klagesystemet, herunder om Ankestyrelsens virksomhed, blev samlet i retssikkerhedsloven. Under Folketingets behandling af forslaget til retssikkerhedsloven blev der ikke stillet forslag om ændringer/forbedringer af ankesystemet eller i Ankestyrelsens sagsbehandling.